

Ytringsfrihed i Danmark?

Grundloven er fuldstændig klar når det gælder ytringsfriheden: "Enhver er berettiget til påtryk i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingensinde på ny indføres."

Hvordan bliver det efterlevet i virkeligheden? I det følgende vil jeg gennemgå forskellige områder i samfundet og se hvordan de overholder Grundlovens bestemmelser.

Dagspressen og de elektroniske medier er i hovedsagen lukket land hvis man er medlem af *Danmarks kommunistiske Parti* (DKP). Udviklingen blev stærkt forværret efter "Murens fald" i 1989. Medierne mener ikke det er synspunkter som bør bringes videre.

Der var dog enkelte lyspunkter.

Indtil 2010 havde jeg muligheden for at komme til orde i de lokale medier JyskeVestkysten og Esbjerg Ugeavis.

En artikel i JyskeVestkysten om de skadelige virkninger af EU ændrede alt. Avisens redaktør gav mig skriveforbud, og det har avisen fastholdt konsekvent siden. Ikke engang på avisens Facebook-side kan jeg bringe indlæg.

Den samme redaktør skriver ofte i avisen om ytringsfriheden, som en af grundpillerne i samfundet.

Gennem adskillige år har jeg sendt kronikforslag, artikler og læserbreve til de landsdækkende medier; Politiken, Berlingske, Weekend Avisen, JyllandsPosten m.fl. De bliver alle afvist.

Indtil 2015 havde jeg mulighed for at skrive kronikker til Fyens Stiftstidende, men efter at JyskeVestkysten og Fyens Stiftstidende er sluttet sammen i Jysk-Fynske Medier, er det bragt til ophør.

Med hensyn til de elektroniske medier, har jeg forsøgt at gøre DR interesseret i mine bøger og evt. få mulighed for at fortælle seerne om baggrunden – det er blevet blankt afvist.

Det samme gælder for TV2 og de regionale kanaler.

End ikke i de lokale radiokanaler er det muligt at komme til orde!

Med hensyn til bibliotekerne fik jeg indtil 2017 en normal registrering af mine bøger, dvs. gennem 13 år uden problemer. Da jeg bad om en lektør-udtalelse blev alt forandret.

Jeg bringer her udtalelsen som betød at jeg mistede retten til normal registrering, hvilket betyder at bibliotekerne ikke køber mine bøger:

"Lars Ulrik Thomsen lægger ikke skjul på sit årelange medlemskab af DKP – et tilhørsforhold som både denne og hans andre bøger bærer stærkt præg af.

Bogen er tendentiøs og betjener sig af en kommunistisk retorik, som kan være meget svær at kapere for andre end indforståede.

I disse Trump-tider, vil jeg vil gå så vidt som til at hævde, at der tillige ofte er tale om "*alternative fakta*".

Forfatteren siger selv følgende i indledningen: "Denne bog er heller ikke nogen færdig *recept eller opskrift* til handling, det er først og fremmest et debatoplæg, som først får sin endelige form i diskussionerne på arbejdspladserne, i fagforeninger, fredsbevægelsen og i alle arbejderbevægelsens organisationer.

Altså efter min overbevisning et debatoplæg til en lille gruppe af ligesindede og uden biblioteksrelevans."

Denne udtalelse er ikke en faglig vurdering af mit arbejde, men en fordømmelse af *marxismen*. Det strider imod bibliotekslovens ord om, at man ikke må udelukke nogen pga. politiske eller religiøse synspunkter. Havde det været en fair udtalelse, var den gået ind på en konkret bedømmelse af indholdet og mine synspunkter.

Jeg er fortsat med at skrive og udgive bøger, selvom udbyttet er meget magert. Med Esbjerg Biblioteks beslutning om kun at købe udvalgte bøger, stopper muligheden for at nå ud til læserne. Jeg gengiver her *Bibliotekslovens § 2*, om kriterierne for at udvælge bøger:

"§ 2. Folkebibliotekernes formål opfyldes gennem kvalitet, alsidighed og aktualitet ved udvælgelse af det materiale, der stilles til rådighed. Ved udvælgelsen må alene disse kriterier, ikke de i materialet indeholdte religiøse, moralske eller politiske synspunkter, være afgørende."

Det fremgår jo tydeligt af lektøruddatalelsen, at der er tale om politisk diskrimination og den følger Esbjerg Bibliotek nu også op, med den nye holdning til køb af mine bøger. Jeg har allerede lige siden starten i 2004, haft en aftale om at de køber et eksemplar af mine bøger og udgivelser.

Jeg har naturligvis forsøgt at gøre politikerne, både lokalt og i Folketinget opmærksom på problemerne, men resultatet er fuldstændig ligegyldighed når det gælder om at værne om ytringsfriheden og bibliotekernes lovgivning.

Jeg har skrevet til Esbjergs Borgmester, til Folketingets kulturudvalg og til ombudsmanden. Folketinget sagsbehandler ikke klager men sender dem til udvalgets medlemmer. Ombudsmanden mente ikke, at min klage over DBC vedr. Biblioteksloven var relevant, og endelig har jeg forsøgt at få Pressenævnet i tale vedr. mit skriveforbud i medierne. Heller ikke de fandt grund til at påtale den faktiske censur!

Jeg vender tilbage til Grundlovens ord om *ytringsfrihed* som var resultatet af borgerskabets kamp for demokratiske rettigheder i 1840'erne. Det blev opnået med *Grundloven af 1849*, men der måtte langvarige kampe til, for at tilkæmpe sig rettighederne i praksis.

Kampe der varede helt til *Systemskiftet* i 1905.

Mit spørgsmål er derfor:

Hvorfor nægter borgerskabet kommunister adgang til medierne, når man stædigt hævder at forsvare Grundloven?

Det hænger ikke sammen. Forandringerne af biblioteksvæsenet, som i dag er delvis privatiseret, har medført en holdningsændring i hele grundlaget for bibliotekernes arbejde. For Esbjerg Biblioteks vedkommende satte man tidligere en ære i, at give borgerne så varieret

et udbud af materialer som muligt, f.eks. var biblioteket en pioner med hensyn til marxistisk litteratur i 1920'erne. I dag forsøger man at forbyde den.

De ting jeg har nævnt her er et symptom på en forkert udvikling i samfundet. Vi har med rette været stolte af vores folkestyre, men i dag er det ikke de demokratiske værdier der er i højsædet, men derimod et fåmandsvælde med hovedformålet *at styre folket!*

Det skinner igennem på mangfoldige områder; politikernes manglende respekt for valgløfter, store koncerners adgang til regeringskontorerne, mens almindelige borgere afvises.

Det er et regulært skred der er fundet sted, og det hænger nøje sammen med vores medlemskab af EU.

Det skræmmende er, at den politik som EU står for ikke fungerer. Vi kan se det på en lang række områder, hvor privatiseringer og udliciteringer ødelægger den offentlige service.

Jeg kan kun se, at der er en direkte forbindelse mellem forsøgene på at stoppe mine artikler, læserbreve og bøger, fordi man ikke ønsker kritik af den førte politik.

Som 18-årig fik jeg af *Socialdemokratiet* tilsendt en fødselsdagsgave; *Danmarks Riges Grundlov*.

Jeg har benyttet den flittigt lige siden, især § 77 og 78, men efterhånden er min tillid til, at lovgivere og medier også respekterer den meget begrænset.

Mit indtryk er at vi lever i et *Google-demokrati*, hvor magthaverne har fuld adgang til vores privatliv og alle informationer om politiske aktiviteter og holdninger.

Vores mulighed for at komme i dialog med magthaverne er stærkt begrænsede, for nu at sige det diplomatisk!

Lars Ulrik Thomsen